

רשומות

הצעות חוק

ה מ מ ש ל ה

12 ביולי 2021

1429

ג' באב התשפ"א

עמוד

הצעת חוק התכנית לסייע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה) (תיקון מס' 6).

568 ..... התשפ"א-2021

הצעת חוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה) (תיקון מס' 6), התשפ"א-2021

תיקון סעיף 26א¹, בחוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), התשפ"א-2020¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 26א –

ד ב ר י ה ס ב ר

תשפה באופן חלקי מעסיקים בשל דמי הבידוד ששילמו לעובדיהם, והכול בהתאם להוראות פרק ו' האמור.

בשל התפוזות הכנסת ה-23, ביום ח' בטבת התשפ"א (23 בדצמבר 2020), הוארכה תקופת הוראת השעה ובהתאם הוארך תוקפו של ההסדר המתואר לעיל, מכוח סעיף 38 לחוקי-יסוד: הכנסת, כך שהוא עומד בתוקף עד יום כ"ו בתמוז התשפ"א (6 ביולי 2021), וחל לעניין תקופת בידוד שחלו בתקופת הוראת השעה המוארכת כאמור. כמפורט להלן בדברי ההסבר לסעיף 13 להצעת החוק, צו בידוד בית, על חובות הבידוד המוטלות מכוחו, עדיין עומד בתוקף, ועל כן נדרש להאריך את תקופת הוראת השעה, ובהתאם – את תוקפו של הסדר דמי הבידוד שבפרק ו' לחוק, לתקופה נוספת (ראו סעיף 13 להצעת החוק).

ביום ה' בטבת התשפ"א (20 בדצמבר 2020) החל ישראל מבצע לחיסון האוכלוסייה כנגד המחלה הנגרמת מנגיף הקורונה החדש. בהתאם, בסמוך לאחר מכן, תוקנו ההוראות הרלוונטיות של משרד הבריאות כך שנקבע כי מי שהתחסן או החלים מהמחלה יהיה פטור מחובת בידוד.

הפטור כאמור יצר קושי בעבור הורים מחוסנים או מחלימים שילדיהם חייבים בבידוד לפי צו בידוד בית. ככלל, ילדים רבים אינם מסוגלים להישאר בבידוד בכוחות עצמם וזקוקים לטיפול השגחה צמודים. כל עוד הורים לילדים בבידוד לא היו מחוסנים, הרי שבהתאם להנחיות משרד הבריאות, כדי לקיים את חובת הבידוד היה עליהם לשהות בבידוד בעצמם, יחד עם ילדיהם. כך הורים אלה, שבפועל היו מחויבים לשהות בבידוד, היו זכאים לדמי בידוד בשל היעדרותם מעבודתם.

מאז שנקבע הפטור האמור הורה מחוסן או מחלים אינו חייב עוד לשהות בבידוד, גם אם ילדו השוהה עימו חייב בבידוד בשל חשיפה לחולה מאומת, ועל כן אינו זכאי לדמי בידוד מכוח החוק בעד ימי היעדרותו מעבודתו בתקופת הבידוד של ילדו. נוסף על כך, בעקבות הקביעה בפסק הדין בעניין ימי בידוד שלפיה בידוד אינו בגדר מחלה, הרי שהורה כאמור גם אינו זכאי לדמי מחלה מכוח חוק דמי מחלה (היעדרות בשל מחלת ילד), התשנ"ג-1993 (להלן – חוק דמי מחלת ילד). בשל היעדרותו כאמור לצורך השגחה על ילדו שבבידוד.

לפיכך מוצע, לצד הארכת תוקפו של הסדר דמי הבידוד כמתואר לעיל, לתקן את החוק ולקבוע כי גם

בלוי ביום ו' באב התשפ"ה (27 ביולי 2020), קבע בית המשפט העליון, בבג"ץ 1633/20 "סל" שירותי סיעוד נ' מדינת ישראל (פורסם באר"ש, 27.7.20) (להלן – פסק הדין בעניין ימי בידוד), כי בידוד שבו חייב עובד מכוח צו בריאות העם (נגיף הקורונה החדש) (בידוד בית והוראות שונות), התשפ"ה-2020 (להלן – צו בידוד בית), אינו מחלה כהגדרתה בחוק דמי מחלה, התשל"ו-1976 (להלן – חוק דמי מחלה). כמו כן קבע בית המשפט העליון כי ההסדר שחל עד אז, ובמסגרתו פרסמה ראשת שירותי בריאות הציבור במשרד הבריאות תעודת מחלה גורפת שחלה על כל חייבי הבידוד לפי צו בידוד בית, בטל. בהתאם לאותו הסדר, כל מי שחייב בבידוד לפי צו בידוד בית נחשב, על בסיס התעודה האמורה, לחולה שנעדר מעבודתו לפי חוק דמי מחלה, ולכן היעדרותו נקפה על חשבון ימי המחלה שלו והוא היה זכאי לקבל בשלה דמי מחלה.

עם זאת, בית המשפט העליון השהה את כניסתו של פסק הדין בעניין דמי בידוד לתוקף, וזאת כדי לתת שהות לממשלה להשלים את עיגונו בחוק של ההסדר הכלכלי המאפשר שימוש בימי מחלה לצורך ימי בידוד – הסדר שנועד לתת מענה לחובה החלה על עובדים להיכנס לבידוד כאשר מתקיימים בהם תנאים היוצרים סיכון אפידמיולוגי להדבקה בנגיף הקורונה החדש (להלן – נגיף הקורונה או הנגיף), וכך לשמר את התכלית של בריאות הציבור ולמנוע את קיומו של תמריץ לעובדים להפר את חובת הבידוד כדי להימנע מפגיעה בשכרם.

ביום ג' בכסלו התשפ"א (19 בנובמבר 2020), פורסם חוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה) (תיקון מס' 3), התשפ"א-2020 ("ס"ח התשפ"א, עמ' 82), ובמסגרתו נוסף לחוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), התשפ"ה-2020 (להלן – החוק), פרק ו' לחוק, שבו עוגן הסדר כלכלי כמתואר לעיל לעניין דמי בידוד. בהסדר האמור, שנקבע כהוראת שעה שתוקפה עד יום י"ח בניסן התשפ"א (31 במרס 2021), ושחל לגבי תקופות בידוד שחלו בתקופה שמיום תחילת החוק עד המועד האמור (להלן – תקופת הוראת השעה), נקבע כי עובד שנעדר מעבודתו עקב היותו בבידוד לפי צו בידוד בית רשאי לזקוף את ימי היעדרותו עקב הבידוד על חשבון יתרת המחלה הצבורה שלו, ולקבל בגין היעדרות זו דמי בידוד בדומה לזכאות לדמי מחלה לפי חוק דמי מחלה, והכול בשייגים הקבועים בחוק. בהתאם, נקבע כי המדינה

¹ ס"ח התשפ"ה, עמ' 298; התשפ"א, עמ' 338.

(1) לפני ההגדרה "דמי בידוד" יבוא:

"אדם המצוי בבידוד", "חוזר", "חולה" ו"מחלים" – כהגדרתם בצו בידוד בית";

(2) ההגדרה "דמי בידוד" – תימחק;

(3) אחרי ההגדרה "חוק יסודות התקציב" יבוא:

ד ב ר י ה ס ב ר

כאמורה, ההסדר לעניין תשלום דמי בידוד עוגן בחוק באופן זמני, כהוראת שעה עד יום י"ח בניסן התשפ"א (31 במרס 2021) (שתוקפה הוארך כאמור, מכוח חוק-ייסוד: הכנסת, עד יום כ"ו בתמוז התשפ"א (6 ביולי 2021), כדי לתת פתרון כלכלי לחובה שחלה על עובדים להיכנס לבידוד כאשר מתקיימים בהם התנאים היוצרים סיכון אפידמיולוגי להדבקה בנגיף הקורונה, וכדי לקטוע את שרשרת ההדבקה ולמנוע את המשך הפצת הנגיף. הסדר זה נועד למנוע חשש שעובד אשר חייב בבידוד, יימנע מלשהות בבידוד ויגיע למקום עבודתו כדי לא להיפגע בשכרו, והכול כדי לשמור על האינטרס של בריאות הציבור.

ההסדר האמור נקבע בנסיבות שבהן לא הייתה כל אפשרות למנוע את כניסתו של עובד לבידוד אם נחשף לחולה מאומת. לעומת זאת, בעת הנוכחית, קיימת אפשרות להתחסן, אשר לצד התועלת שיש בה לבריאות העובד ולבריאות הציבור, יש בה גם כדי לפטור את העובד מחובת בידוד. פטור זה יש בו כדי לבטל את העלויות השליליות המוטלות על צדדים שלישיים בשל שהיית העובד בבידוד, ובהן תשלום דמי בידוד שנכפה על המעסיק ושיפוי למעסיק מהמדינה עקב כך, ופגיעה בתפקוד השוטף של העסק בשל היעדרות העובד. עם זאת, כדי להבטיח הסדר מידתי שלא פוגע כלכלית יתר על המידה בעובד השווה בבידוד, ולא פוגע באינטרס של בריאות הציבור הטמון בתשלום דמי בידוד, מוצע להפחית את דמי הבידוד שישולמו לעובד כאמור שלא התחסן, כך שהוא יהיה זכאי ל-75% מדמי הבידוד המשולמים מכוח הוראת השעה, ולא לשלול אותם לחלוטין.

לבסוף, על רקע התפשטות זון דלתא של נגיף הקורונה, וכן על רקע ההיתכנות לכך שגם מחוסן או מחלים יידרש בנסיבות מיוחדות וקונקרטיים לשהות בבידוד בשל מגע הדוק עם חולה שנדבק בזן מסוכן של הנגיף, מוצע שמחוסן או מחלים אשר משרד הבריאות קבע כי הוא חייב לשהות בבידוד על אף היותו מחוסן ומחלים, יהיה זכאי למלוא דמי הבידוד, הכול כמפורט להלן.

סעיף 1 מוצע להוסיף לחוק הגדרות של כמה מונחים המשמשים בתיקון המוצע, וכן לתקן הגדרות שונות הרלוונטיות להסדר המוצע בתיקון זה, הכול כמפורט להלן:

הורה מחוסן או מחלים, אשר נעדר ממקום עבודתו כדי לשהות עם ילדו שמצוי בבידוד, יהיה זכאי לדמי בידוד בעד ימי היעדרותו כאמור, בדומה לזכאות הקיימת כיום בחוק לגבי עובד השווה בבידוד כהגדרתו בחוק (להלן – עובד השווה בבידוד). על פי המוצע, זכאות זו תחול באופן רטרואקטיבי כדי לתת פתרון להורים שנאלצו להישאר עם ילדיהם ששהו בבידוד ולא קיבלו על כך דמי בידוד, בתקופה שלאחר השינוי המתואר לעיל בהוראות משרד הבריאות. כמו כן, מוצע לאפשר להורים לחלק ביניהם את נטל ההשגחה על הילד שבבידוד, בדומה להסדר הקיים לגבי מחלת ילד בחוק דמי מחלת ילד.

עוד מוצע להפחית ל-75% את שיעור דמי הבידוד שלהם יהיה זכאי עובד המצוי בבידוד, אשר לא התחסן ואינו מחלים, ולא הייתה לגביו מניעה רפואית להתחסן. ככלל, לשהייתו של עובד בבידוד יש עלויות נלוות נרחבות מעבר לאלה המוטלות על העובד עצמו, אשר חלות על צדדים שלישיים. כך למשל, מוטלות עלויות ישירות הנובעות מכניסתו של העובד לבידוד, על המעסיק אשר נדרש לשלם דמי בידוד ונפגע בפעילות התקינה של העסק בשל היעדרות העובד; ועל המדינה, שמשפה חלק לא מבוטל מעלויות אלה מכוח החוק (ראו סימן ג' בפרק ו' לחוק).

בימים אלה, כאשר החיסון זמין לכל דורש, יש לעובד אפשרות נוחה להתחסן, בראש ובראשונה למען שמירה על בריאותו ועל בריאות הציבור, וכן כדי לצמצם את העלויות הנלוות האמורות ועלויות אחרות המוטלות על סביבתו, ובייחוד על המעסיק ועל המדינה. בשל קיומה של אפשרות זו, אשר מונעת את ההכרח לשהות בבידוד ולכן יש בה כדי למנוע את החצנת העלויות האמורות לצדדים שלישיים, מוצע להפחית את הזכאות לדמי בידוד שלהם יהיה זכאי עובד השווה בבידוד שבחר שלא להתחסן, שלא מטעמים רפואיים. עם זאת, עובד שלא התחסן, אשר שוהה בבידוד עקב שהיית ילדו בבידוד, יהיה זכאי לתשלום דמי בידוד במלואם, בכפוף לסייגים הקבועים בחוק, וזאת מכיוון שהוא נדרש ממילא לשהות עם ילדו בבידוד, בדומה להורה מחוסן אשר נדרש להשגיח על ילדו שבבידוד.

כלל תקופות הזכאות לדמי בידוד שיינתנו מכוח פרק ו' לחוק כתיקונו המוצע בהצעת חוק זו, יהיו לתקופה הקצרה ביותר האפשרית מבחינה בריאותית לפי צו בידוד בית.

”חיסון” – חיסון נגד נגיף הקורונה החדש, כמשמעותו בחוק ביטוח נפגעי חיסון, התש”ן-1989²;

(4) אחרי ההגדרה ”המוסד” יבוא:

”עובד בבידוד מזכה” – עובד השוהה בבידוד, שמתקיים בו אחד מאלה:

(1) הוא קיבל מנת חיסון ראשונה והמציא אישור על כך למעסיקו, ובמועד תחילת תקופת הבידוד טרם חלפו 30 ימים מהמועד שבו קיבל את מנת החיסון האמורה;

(2) הוא מחלים והמציא למעסיקו אישור על כך, והוא חייב בבידוד לפי צו בידוד בית;

(3) רופא קבע כי קיימת לגביו מניעה רפואית להתחסן, או שלא קיימת לגבי הציבור שהוא נמנה עימו המלצה של משרד הבריאות להתחסן, הכול בהתאם להוראות המנהל כהגדרתו בפקודת בריאות העם³, והוא המציא למעסיקו אישור על כך מאת רופא;

(4) הוא קטין;

(5) הוא שוהה בבידוד בשל חובת בידוד שחלה על ילדו, ומתקיימים בו כל אלה:

(א) ילדו אינו חוזר או חולה;

(ב) טרם חלפה לגבי ילדו התקופה המזערית לבידוד;

(ג) הוא מסר דיווח לגבי הבידוד של ילדו והמציא למעסיקו העתק מהדיווח כאמור;

(ד) הוא שהה עם ילדו בבידוד לפי צו בידוד בית;

ד ב ר י ה ס ב ר

להוראות המנהל הכללי של משרד הבריאות, כי הוא אינו יכול להתחסן מסיבות רפואיות או שלא קיימת לגבי הציבור שהוא נמנה עימו המלצה של משרד הבריאות להתחסן.

גם עובדים שהם קטינים יהיו זכאים על פי המוצע לדמי בידוד מלאים, זאת מאחר שההחלטה אם להתחסן אינה נתונה בידיהם אלא בידי הוריהם או האפוטרופוסים שלהם.

לבסוף, מוצע לקבוע כי גם הורה שלא התחסן יהיה זכאי לדמי בידוד מלאים, אם נכנס לבידוד עקב שהיית ילדו בבידוד. זאת מכיוון שעובד זה היה צריך ממילא להישאר להשגיח על ילדו, בין שהתחסן ובין שלא. עם זאת, מוצע לקבוע כי זכאות זו תינתן לאחד ההורים בלבד, מכיוון שדרוש רק הורה אחד לצורך השגחה על ילד השוהה בבידוד. זאת, בדומה לזכאות הניתנת לפי חוק דמי מחלת ילד. אם ההורה השני של הילד שבבידוד נדרש אף הוא לשהות בבידוד (כי אינו מחוסן), הוא יהיה זכאי ל-75% מדמי הבידוד (בדומה לעובד השוהה בבידוד).

להגדרה ”עובד בבידוד מזכה” – אומנם לפי התיקון המוצע, עובד השוהה בבידוד יהיה זכאי כעת ל-75% מדמי הבידוד ששולמו לו עד כה, אך מוצע לקבוע חריגים לכלל זה, שיחולו על עובדים שבשל נסיבות שאינן תלויות בהם, אינם יכולים להימנע מחובת בידוד. מדובר, למשל, בעובדים שהתחסנו במנה ראשונה של חיסון, וכעת עליהם להמתין עד לקבלת המנה השנייה ולאחר מכן להמתין כשבוע נוסף עד להשלמת ההגנה החיסונית. עובדים אלה החלו בתהליך שיש בו כדי למנוע את העלויות השליליות של הבידוד, והמשכו אינו תלוי בהם, ועל כן מוצדק שיהיו זכאים למלוא דמי הבידוד.

כמו כן, יהיו זכאים למלוא דמי הבידוד עובדים אשר התחסנו או החלימו, אך נקבע לגביהם כי הם עדיין חייבים בבידוד. זאת, למשל, אם בשל התפשטות זן מסוכן של הנגיף, וכדי לצמצם את התפשטותו, יורה משרד הבריאות, בנסיבות מסוימות, על שהייה בבידוד גם של מחוסנים או מחלימים, חרף חרגתם מחובת בידוד לפי צו בידוד בית.

נוסף על כך, עובד השוהה בבידוד שאינו מחוסן יהיה זכאי למלוא דמי הבידוד אם רופא קבע לגביו, בהתאם

² ס”ח התש”ן, עמ’ 17.

³ ע”ר 1940, תוס’ 1, עמ’ (ע) 191, (א) 239.

(ה) מתקיים בו אחד מאלה, ובלבד שמסר הצהרה על כך למעסיקו לפי הטופס שבתוספת הראשונה:

(1) הילד נמצא בהחזקתו הבלעדית או שהוא הורה יחיד של הילד;

(2) ההורה השני של הילד אינו עובד שהוא הורה מלווה ואינו עובד השווה בבידוד שמתקיים לגביו האמור בפסקה זו, או שההורה השני כאמור הוא עובד עצמאי שלא נעדר מעסקו או שלא חדל מעיסוק במשלח ידו בימי היעדרות העובד;

(5) בהגדרה "עובד השווה בבידוד" –

(א) ברישה, במקום "בפסקאות (1) עד (3)" יבוא "בפסקאות (1) עד (4)", אחרי "למעט" יבוא "חולה או" והמילים "או שהוא חולה כהגדרתו בצו בידוד בית" – יימחקו;

(ב) בפסקה (1), הסיפה החל במילים "או משום" – תימחק;

(ג) אחרי פסקה (3) יבוא:

"(4) טרם חלפה לגביו התקופה המזערית לבידוד";

(6) אחרי ההגדרה "עובד השווה בבידוד" יבוא:

"עובד שהוא הורה מלווה" – עובד שמתקיימים בו כל אלה:

(1) הוא נעדר מעבודתו משום שילדו הוא אדם המצוי בבידוד;

(2) לא חלה עליו חובת בידוד לפי צו בידוד בית;

(3) ילדו אינו חוזר או חולה;

(4) טרם חלפה לגביו ילדו התקופה המזערית לבידוד;

(5) מתקיים בו אחד מאלה, ובלבד שמסר הצהרה על כך למעסיקו לפי הטופס שבתוספת הראשונה:

(א) הילד נמצא בהחזקתו הבלעדית של העובד, או שהעובד הוא הורה יחיד של הילד;

ד ב ר י ה ס ב ר

מוצע כי עובדים אלה יהיו זכאים לדמי בידוד מלאים בעבור ימי היעדרותם מעבודתם. עם זאת, מוצע להגביל את הזכאות כאמור בכמה מקרים: ראשית, מוצע להגבילה במקרה שחובת הבידוד חלה על הילד בעקבות חזרתו מחוץ לארץ, זאת משום שנסיעה לחוץ לארץ לרוב אינה אירוע הכרחי, והבידוד שבעקבותיה הוא צפוי וידוע (אף אם בעת נסיעת הילד לא חלה לגביו או לגבי החוזרים מהמדינה שאליה נסע, חובת בידוד, וזאת עקב הדינמיות בהתפשטות הנגיף במדינות העולם); שנית, מוצע, בדומה לקבוע בהגדרה "עובד השווה בבידוד" כמו גם הזכאות לפי חוק מחלת ילד, להגביל את הזכאות כאמור רק לאחד ההורים, מכיוון שכאמור, די בהורה אחד כדי לטפל בילד המצוי בבידוד.

להגדרה "עובד שהוא הורה מלווה" – מונח זה מתייחס להורים שלא חלה עליהם חובת בידוד לפי צו בידוד בית מאחר שהם מחוסנים או מחלימים. עובדים אלה אינם חייבים כיום בבידוד בעת שהיית ילדם בבידוד, ולכן גם אינם זכאים, לפי ההסדר המעוגן היום בחוק לדמי בידוד בעד ימי היעדרותם מהעבודה.

כאמור, לפי אותו הסדר, רק הורה ששהה בבידוד בעצמו יחד עם ילדו זכאי לדמי בידוד, זאת בהתאם להנחיות משרד הבריאות לעניין אופן קיום הבידוד, ולפיהן גם על מי שמצטרף לאדם אחר שבבידוד ושווה יחד עימו קיימת רשימה לשהות בבידוד. לכן, הורים מחוסנים ומחלימים שנעדרו מהעבודה כדי להשגיח על ילדיהם שבבידוד ולטפל בהם, אך לא שהו בבידוד בעצמם (שכן, כאמור, ככלל, הם לא נדרשים לכך). לא היו זכאים לדמי בידוד.

(ב) ההורה השני של הילד הוא עובד ולא נעדר מעבודתו בשל כך שילדו הוא אדם המצוי בבידוד בימי היעדרות העובד, או שהורה השני כאמור הוא עובד עצמאי שלא נעדר מעסקו או שעסק במשלח ידו בימי היעדרות העובד;

(6) הוא מסר דיווח לגבי הבידוד של ילדו והמציא למעסיקו העתק מהדיווח כאמור;

(7) אחרי ההגדרה "צו בידוד בית" יבוא:

"תקופה מזערית לבידוד" – תקופה שתחילתה ביום שבו נודע לעובד שחלה עליו או על ילדו חובת בידוד לפי צו בידוד בית, בשל עילת בידוד מסוימת, וסיומה במועד המוקדם ביותר שבו יכולה להסתיים לגבי העובד או ילדו, לפי העניין, חובת הבידוד כאמור;

(8) במקום ההגדרה "תקופת בידוד" יבוא:

"תקופת בידוד" – תקופה רצופה שתחילתה ביום הראשון שבו נודע לעובד שחלה עליו או על ילדו חובת בידוד לפי צו בידוד בית, וסיומה ביום האחרון שבו חלה חובת בידוד כאמור, אף אם במהלך אותה תקופה השתנתה העילה שבשלה חלה חובת הבידוד, ובלבד שכל תקופה הנמנית בשל אותה עילת בידוד לא תעלה על התקופה המזערית לבידוד; לעניין עובד שדיווח למשרד הבריאות לפי צו בידוד בית על חובת בידוד החלה עליו או על ילדו ארבעה ימים או יותר אחרי שנודע לו האמור – יחל מניין התקופה ארבעה ימים לפני המועד שבו דיווח כאמור;

תיקון סעיף 26ב, 2. בסעיף 26ב לחוק העיקרי –

(1) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) עובד כמפורט בפסקאות (1) ו-(2) זכאי לקבל ממעסיקו תשלום כמפורט באותן פסקאות בעד ימי העבודה שבהם נעדר מעבודתו בתקופת הבידוד, למעט תשלום בעד יום עבודה מלא אחד באותה תקופה, ואולם העובד זכאי לבחור לקבל תשלום גם בעד יום העבודה האמור, על חשבון יום חופשה המגיע לו (להלן – דמי בידוד):

ד ב ר י ה ס ב ר

מאחר שלפי צו בידוד בית, הבידוד יסתיים עם קבלת התוצאה השלילית של הבדיקה השנייה, הרי שגם אם תוצאת הבדיקה תתעכב מעבר ליום העשירי, מסיבות שאינן תלויות בעובד, העובד לא ייפגע ויהיה זכאי לדמי בידוד עד למועד שבו התקבלה התוצאה בפועל.

להגדרה "תקופת בידוד" – מוצע לערוך התאמות בהגדרה "תקופת בידוד" כך שזו תכלול גם תקופת בידוד של ילד שהורה הוא בגדר עובד שהוא הורה מלווה כהגדרתו המוצעת בסעיף 6(1) להצעת החוק. כמו כן מוצע להבהיר שתקופת בידוד הנמנית בשל עילת בידוד מסוימת לא תעלה על התקופה המזערית לבידוד. זאת בין שמדובר בכמה תקופות רצופות, ובין שמדובר בתקופה אחת.

סעיף 2 בסעיף 26ב לחוק קובע את מנגנון הזכאות לדמי בידוד. מוצע לתקן סעיף זה כך שלעובד בבידוד מזכה וכן לעובד שהוא הורה מלווה ישולמו דמי בידוד מלאים, אך לעובד שהורה בבידוד – אשר זכאי כיום לדמי בידוד מלאים – ישולמו רק 75% מדמי הבידוד. הפחתה

להגדרה "התקופה המזערית לבידוד" – בהתאם לצו בידוד בית בנוסחו כיום, חובת הבידוד חלה למשך 14 ימים מיום המגע ההדוק האחרון עם חולה הקורונה, או למשך עשרה ימים בלא תסמינים ועד לקבלת תשובה שלילית להימצאות נגיף קורונה בשתי בדיקות, כאשר הבדיקה השנייה בוצעה ביום התשיעי מתחילת התקופה שבה חלה חובת בידוד לפי צו בידוד בית, לכל המוקדם (הלכה למעשה, תוצאה זו מגיעה לרוב ביום העשירי לתקופת הבידוד האמורה).

מוצע לקבוע כי הזכאות לדמי הבידוד תינתן לעובד אך ורק לתקופת הבידוד המזערית האפשרית לפי צו בידוד בית, שהיא התקופה שעד קבלת תוצאות הבדיקה השנייה כאמור. כלומר, תקופה מזערית זו תהיה התקופה המרבית שניתן לקבל בשלה דמי בידוד לפי התיקון המוצע. זאת מכיוון שבידי העובד אפשרות לקצר את משך הבידוד באמצעות עריכת שתי בדיקות, ובכך לחסוך את העלויות הנובעות משהייתו בבידוד המוטלות כאמור על המעסיק ועל המדינה.

(1) עובד בבידוד מזכה או עובד שהוא הורה מלווה – סכום השווה לדמי מחלה לפי סעיף 5 לחוק דמי מחלה;

(2) עובד השווה בבידוד – 75% מהסכום האמור בפסקה (1).

(א) עובדים שהם הורים מלווים אשר נעדרו מעבודתם לסירוגין במהלך תקופת הבידוד של ילדם, יופחת התשלום בעד יום העבודה האמור בסעיף קטן (א), רק מהתשלום המגיע להורה הראשון מהם שנעדר מעבודתו במהלך אותה תקופת בידוד, ובלבד שבהצהרה שמסר העובד למעסיקו לפי חוק זה הוא הודיע על ימי היעדרות של ההורה השני מעבודתו בשל חובת הבידוד שחלה על ילדם, וצירף אליה הצהרה כאמור שהגיש ההורה השני למעסיקו;

(2) בסעיף קטן (ב), בהגדרה "הסדר דמי בידוד מיטיב", במקום "לדמי בידוד" יבוא "לתשלום בעד ימי עבודה שבהם נעדר מעבודתו בתקופת הבידוד";

(3) בסעיף קטן (ג), בפסקה (1), במקום "עובד השווה בבידוד ושולמו" יבוא "עובד ששולמו" ובמקום הסיפה החל במילים "ובלבד שלא" יבוא "ובלבד –

(א) שלעובד בבידוד מזכה לא יופחתו יותר מארבעה ימי עבודה בתקופת הבידוד;

(ב) שלעובד שהוא הורה מלווה לא יופחתו יותר מארבעה ימי עבודה בתקופת הבידוד; ואולם, נעדרו עובדים שהם הורים מלווים מעבודתם לסירוגין במהלך תקופת הבידוד של ילדם, לא יופחתו יותר מארבעה ימים כאמור לשניהם יחד; (ג) שלעובד השווה בבידוד לא יופחתו יותר משלושה ימי עבודה בתקופת הבידוד;

3. בסעיף 26 לחוק העיקרי, המילים "כהגדרתו בצו בידוד בית" – יימחקו. תיקון סעיף 26
4. בסעיף 27 לחוק העיקרי, אחרי "עובד" יבוא "השווה בבידוד, עובד בבידוד מזכה או עובד שהוא הורה מלווה". תיקון סעיף 26
5. בסעיף 27 לחוק העיקרי, במקום "בבידוד ועבד" יבוא "בבידוד, עובד בבידוד מזכה או עובד שהוא הורה מלווה, שעבד". תיקון סעיף 26
6. בסעיף 26 לחוק העיקרי, במקום "בבידוד בשל היותו חולה כהגדרתו בצו בידוד בית" יבוא "בבידוד, עובד בבידוד מזכה או עובד שהוא הורה מלווה, בשל היותו או היות ילדו, לפי העניין, חולה" ואחרי "תקופת מחלתו" יבוא "או תקופת מחלת ילדו, לפי העניין". תיקון סעיף 26

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף קטן (ג) של סעיף 26 לחוק קובע מנגנון להפחתת ימי עבודה שבהם נעדר עובד מעבודתו בשל בידוד, מתקופת המחלה הצבורה שלו. מוצע לתקן סעיף זה בהתאם להפחתת דמי הבידוד שישולמו לפי התיקון המוצע לעובד השווה בבידוד. כמו כן מוצע כי במקרה של הורים שנעדרו לסירוגין מעבודתם עקב שהיית ילדם בבידוד, מספר הימים המרבי שיופחת יחושב לגבי שניהם יחד.

סעיפים מוצע לתקן הוראות שונות בחוק, ובכללן 4 עד 6 ההוראות שעניינן הגנה על זכויות עובדים, בהתאם להוספת קבוצת העובדים שהם הורים מלווים לעובדים הזכאים לדמי בידוד לפי החוק ובהתאם להבחנה המוצעת לעניין זכאות לדמי בידוד בין עובדים השווים בבידוד לבין עובדים בבידוד מזכה

זו מגלמת את העיקרון הנזכר לעיל שלפיו מדובר בעובד שהיה יכול למנוע את העלויות השליליות הנובעות משהייתו בבידוד, אך בחר שלא לעשות זאת, ולכן אין מקום לכך שמלוא העלות בשל היעדרותו תוטל על המעסיק, ובעקבותיו, במידה מסוימת, גם על המדינה. בניגוד לעובד כאמור, עובד שהוא הורה מלווה ועובד בבידוד מזכה יהיו זכאים על פי המוצע לדמי בידוד מלאים, וזאת משום שכאמור, היעדרותם מעבודתם נובעת מבידוד שלא היה בידם למנוע.

מאחר שמתשלום דמי הבידוד לפי ההסדר הקיים בחוק (וכן לפי ההסדר כתיקונו המוצע) מופחת תשלום בעד יום עבודה מלא אחר, מוצע להבהיר כי במקרה של הורים שנעדרו לסירוגין מעבודתם עקב שהיית ילדם בבידוד, הפחתת התשלום בעד יום העבודה האמור תיעשה רק לגבי אחד מהם, וזאת בדומה למנגנון הקיים באותו הקשר בחוק מחלת ילד.

1126. הוראות סימן זה יחולו לגבי עובד שהוא אומן כהגדרתו בחוק אומנה לילדים, התשע"ו-2016⁴, ובידו אישור מאת מנחה אומנה כהגדרתו באותו חוק על כך שבתקופת היעדרות העובד האמור מתגורר אצלו ילד לפי החוק האמור (בסעיף זה – אישור אומנה), והכול בשינויים המחויבים ובשינוי זה: ההצהרה שהעובד נדרש למסור למעסיקו לפי פסקה (5)(ה) להגדרה "עובד בבידוד מזכה" או לפי פסקה (5) להגדרה "עובד שהוא הורה מלווה" שבסעיף 26א, לא תכלול את פרטי הילד באומנה כמשמעותו בחוק האמור, והעובד יצרף להצהרה האמורה את אישור האומנה."

"זכאות עובד שהוא אומן"

תיקון סעיף 26 8. בסעיף 26 לחוק העיקרי –

(1) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) –

(1) מעסיק ששילם לעובד דמי בידוד לפי סעיף 26ג, לא יהיה זכאי לתשלום כאמור בסעיף קטן (א);

(2) מעסיק ששילם לעובד דמי בידוד לפי סעיף 26ב(ב), מכוח הסדר דמי מחלה מיטיב לפי הסכם קיבוצי או חוזה אישי או מכוח הסדר דמי בידוד מיטיב, לא יהיה זכאי לתשלום כאמור בסעיף קטן (א) בעד העלות שבה נשא בשל יום עבודה מלא אחד בתקופת הבידוד;"

(2) בסעיף קטן (ג), אחרי "שהייתו" יבוא "או שהיית ילדו, לפי העניין";

(3) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

ד ב ר י ה ס ב ר

יכול למנוע את כניסתו לבידוד שובו לארץ באמצעות חיסון, וכמו כן המעסיק יודע מראש על הבידוד הצפוי של העובד, אם יצא מהארץ. דברים אלה נכונים גם למקרה שבו עובד מחוסן יהיה חייב בבידוד בעת שובו מחוץ לארץ, וזאת עקב הדינמיות בהתפשטות הנגיף במדינות העולם.

אם כן, בידוד בעקבות נסיעה לחוץ לארץ הוא אירוע צפוי, או לכל הפחות אירוע שיש סבירות גבוהה יותר שיתרחש מאשר במקרה של הימנעות מנסיעה כאמור. לכן, אין מקום שהמדינה תשפה את המעסיק על החלטתו העסקית לשלוח את העובד לנסיעה לחוץ לארץ על אף הסיכון האמור.

עוד מוצע להבהיר במפורש מה כוללות העלויות הנלוות לתשלום דמי בידוד, שלפיהן מחושב השיפוי למעסיק. ככלל, לצד התשלום הישיר של המעסיק לעובד בשל דמי הבידוד, יש הוצאות נלוות נוספות שבהן נושא המעסיק, דוגמת דמי ביטוח לאומי. לפי סעיף 26 לחוק, השיפוי מאת המדינה למעסיק חל גם על הוצאות אלה. עם זאת, מכיוון שעלויות אלה שונות בעבור כל עובד בהתאם לתנאי העסקתו, מוצע לקבוע כי לצורך השיפוי יובאו בחשבון העלויות ששילם המעסיק בפועל, ולא יותר

סעיף 7 מוצע לקבוע כי הזכאות של הורה לדמי בידוד מכוח ההסדר שפרק 1' לחוק, בין בשל היותו עובד שהוא הורה מלווה ובין בשל היותו עובד בבידוד מזכה שנמצא בבידוד בגלל חובת בידוד שחלה על ילדו (ראו פסקה (5) להגדרה "עובד בבידוד מזכה" כנוסחה המוצע), תהיה נתונה גם להורה במשפחת אומנה, בכפוף לכך שזכאות זו לא נוצלה במקביל בידי ההורה של הילד שבבידוד.

סעיף 8 סעיף 26 לחוק קובע מנגנון לשיפוי מעסיקים ששילמו לעובדיהם דמי בידוד לפי החוק, בידי המדינה (באמצעות המוסד לביטוח לאומי). מוצע לקבוע כי מעסיק ששילם דמי בידוד לעובדו אשר נסע לחוץ לארץ בשליחותו, לפי סעיף 26 לחוק (כלומר, בעד כל ימי העבודה שבהם נעדר בתקופת הבידוד), לא יהיה זכאי לשיפוי מהמדינה בעד דמי הבידוד ששילם כאמור. זאת, משום שבשונה מחשיפה אקראית של עובד לחולה, המחייבת את כניסתו של העובד לבידוד, הרי שנסיעה לחוץ לארץ בשליחות המעסיק היא אירוע שלמעסיק יש שליטה עליו.

לפי ההסדר הקבוע היום בחוק, תשלום דמי בידוד בנסיבות כאמור מזכה את המעסיק בשיפוי, אך כעת העובד

⁴ ס"ח התשע"ו, עמ' 2534.

"(ד) בסעיף זה, "העלות שבה נשא המעסיק הנובעת מזכאות העובד לדמי בידוד לפי פרק זה" – הסכום המתקבל מצירוף שני אלה:

(1) דמי הבידוד ששילם המעסיק בפועל לעובד;

(2) סכום השווה לעלויות הנלוות ששילם המעסיק בפועל בעד העובד, בשל תשלום דמי הבידוד כאמור בפסקה (1), ובלבד שלא יעלה על 25% מדמי הבידוד כאמור באותה פסקה."

9. בסעיף 26 לחוק העיקרי, במקום "בבידוד" יבוא "בבידוד, עובד שהוא הורה מלווה או עובד בבידוד מזכה".

10. בסעיף 26א לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (ב), במקום "60 ימים" יבוא "90 ימים", ובסופו יבוא "או של ילדו, לפי העניין";

(2) בסעיף קטן (ג) –

(א) ברישה, במקום "זאת" יבוא "בהתאם להוראות פרק זה ועל כך שהעובד המציא לו את המסמכים הנדרשים לשם הוכחת זכאותו לדמי בידוד לפי פרק זה וכן את";

(ב) בפסקה (2), אחרי "של העובד" יבוא "או של ילדו, לפי העניין" ובמקום "שהייתי בבידוד" יבוא "שהייתי או שהייתי ילדו, לפי העניין, בבידוד";

(ג) בפסקה (4), אחרי "של העובד" יבוא "או של ילדו, לפי העניין".

11. בסעיף 26ב לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), בסופו יבוא "ולעניין בקשה לשיפוי המוגשת בשל דמי בידוד ששולמו לעובד שהוא הורה מלווה או עובד כאמור בפסקה (5) להגדרה "עובד בבידוד מזכה" שבסעיף 26א – גם את שם ילדו שבשלו שולמו לו דמי הבידוד, מספרו המזהה, תקופת הבידוד שלו וימי היעדרות העובד בתקופת הבידוד";

(2) בסעיף קטן (ב) –

(א) אחרי "כל עובד" יבוא "או ילד של עובד";

ד ב ר י ה ס ב ר

בין עובד השווה בבידוד לעובד בבידוד מזכה, לעניין הזכאות לדמי בידוד, כמוצע בהצעת חוק זו.

סעיפים מוצע לתקן את סעיפים 26ב ו-26ג לחוק, 11 ו-12 בהתאם להוספת הקטגוריה הנזכרת לעיל של עובדים שתהיה להם זכאות לדמי בידוד. כמו כן מוצע כי לגבי עובד שנחשב לעובד בבידוד מזכה בשל כך שקיבל מנת חיסון ראשונה, יכלול המידע המועבר למשרד הבריאות לפי הוראות סעיף 26ב לחוק גם את מועד קבלת המנה הראשונה כאמור. שכן, על פי המוצע, עובד זה נחשב לעובד בבידוד מזכה (וזכאי לתשלום מלוא דמי הבידוד) רק כל עוד נמשכת התקופה הנדרשת להשלמת תהליך ההתחסנות (עד תום שבוע לאחר קבלת מנת החיסון השנייה).

מ-25% משווי דמי הבידוד ליום ששולמו לעובד ישירות. סכום זה מבטא את העלות הממוצעת לעובד.

סעיף 10 מוצע להאריך את התקופה להגשת בקשות לקבלת שיפוי לפי החוק, כך שהיא תסתיים בתוך 90 ימים מתום החודש שבו שהה העובד בבידוד ולא בתוך 60 ימים מהמועד האמור, כפי שקבוע כיום בסעיף 26א לחוק. זאת כדי להקל על המעסיקים ולאפשר להם זמן היערכות נוסף.

עוד מוצע להבהיר, כי בהצהרה שיצרף המעסיק לבקשתו לשיפוי הוא יצהיר, לצד עצם תשלום דמי הבידוד לעובד, גם על כך שהתשלום כאמור נעשה בהתאם להוראות פרק 1 לחוק, וכן על כך שהעובד המציא לו את המסמכים הנדרשים להוכחת זכאותו לדמי בידוד כאמור.

לבסוף, מוצעים תיקונים שונים בהתאם להוספת הקטגוריה של עובד שהוא הורה מלווה ובהתאם להבחנה

(ב) במקום "שהייה בבידוד" יבוא "שהייתו או שהיית ילדו, לפי העניין, בבידוד";
(ג) במקום "אם היה לחולה כהגדרתו בצו בידוד בית" יבוא "אם העובד או ילדו היה לחולה";

(ד) בסופו יבוא "ואם היה העובד מחלים בתחילת תקופת הבידוד, ולעניין עובד שצוין ברשימה כעובד בבידוד מזכה כאמור בפסקה (1) להגדרה "עובד בבידוד מזכה" – אם מתקיים לגביו האמור באותה פסקה";

(3) בסעיף קטן (ג), אחרי "על שהייתו" יבוא "או שהיית ילדו, לפי העניין".

12. תיקון סעיף 26ג בסעיף 26ג לחוק העיקרי, אחרי "יום בידוד של עובד" יבוא "או של ילדו", אחרי "אותו עובד" יבוא "או של ילדו" ואחרי "יום בידוד של העובד" יבוא "או של ילדו".

13. בסעיף 26ז(א) לחוק העיקרי, בהגדרה "תקופת הוראת השעה" –

(1) האמור בה יסומן כפסקה (1) ולפניה יבוא "כל אחת מאלה";

(2) אחרי פסקה (1) יבוא:

"(2) התקופה שמיום תחילתו של חוק התכנית לסייע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה) (תיקון מס' 6), התשפ"א–2021, עד יום י"ג בחשוון התשפ"ב (31 באוקטובר 2021)."

14. הוספת תוספת אחרי סעיף 32 לחוק העיקרי יבוא:

תוספת

(סעיף 26א, ההגדרות "עובד בבידוד מזכה" ו"עובד שהוא הורה מלווה")

הצהרה

לעניין היעדרות מהעבודה לפי פסקה (5)(ה) להגדרה "עובד בבידוד מזכה" או לפי פסקה (5) להגדרה "עובד שהוא הורה מלווה", שבסעיף 26א –

(1) אני החתום מטה –

שם פרטי: _____

שם משפחה: _____

מספר זהות: _____

מען: _____

דברי הסבר

צו בידוד בית ממשיך לעמוד בתוקפו ומוארך מזמן לזמן (נכון ליום פרסומה של הצעת חוק זו, הצו האמור עומד בתוקף עד יום ג' באלול התשפ"א (11 באוגוסט 2021) (ראו ק"ת התשפ"א, עמ' 3622).

על כן, נדרש גם המשך תחולתו של ההסדר שבפרק האמור על תיקוניו המוצעים בהצעת חוק זו, ומוצע להוסיף לתקופת הוראת השעה תקופה נוספת, כך שפרק ו' לחוק יעמוד בתוקף גם בתקופה שמיום תחילתו של החוק המוצע עד יום י"ג בחשוון התשפ"א (31 באוקטובר 2021). לגבי תקופות בידוד שחלו באותה תקופה.

סעיף 13 כאמור, פרק ו' לחוק בנוסחו הנוכחי, עמד בתוקף עד יום י"ח בניסן התשפ"א (31 במרס 2021) (ראו ההגדרה "תקופת הוראת השעה" שבסעיף 26ז לחוק, כנוסחו לפני תיקונו בהצעת חוק זו). מכוח סעיף 38 לחוק יסוד: הכנסת, הוארך תוקפו באופן אוטומטי עד יום כ"ו בתמוז התשפ"א (6 ביולי 2021).

על אף הירידה הניכרת במספר החולים בקורונה, עדיין קיימים מקרים שבהם מוטלת חובת בידוד, בעיקר בקרב ילדים אשר טרם חוסנו, ובשל התפשטות זן דלתא של הנגיף. בהתאם כאמור, ההסדר בעניין חובת בידוד לפי

מודיע בזה, כי נעדרתי מעבודתי עקב היותי עובד בבידוד מזכה או עובד שהוא הורה מלווה, כהגדרתם בפרק ו'1 לחוק, מיום _____ עד יום _____.

(מצורף אישור על היות ילדי אדם המצוי בבידוד כהגדרתו בצו בריאות העם (נגיף הקורונה החדש) (בידוד בית והוראות שונות) (הוראת שעה), התש"ף-2020).

(2) פרטי הילד:

שם פרטי: _____

שם משפחה: _____

מספר זהות: _____

תאריך לידה: _____

מען: _____

(הערה): אם הילד נמצא בהחזקתך הבלעדית או אם אתה הורה היחיד – עבור לפסקה (6).

(3) לעניין זה אנו החתומים מטה מצהירים כלהלן:

פרטי ההורה השני:

שם פרטי: _____

שם משפחה: _____

מספר זהות: _____

מען: _____

אם ההורה השני הוא עצמאי:

שם העסק או משלח היד: _____

מען העסק או משלח היד: _____

סוג המסמך או האישור המצורף: _____

פרטי המעסיק של ההורה השני:

שם מלא: _____

שם בית העסק או מקום העבודה: _____

מען: _____

(4) ההורה השני לא נעדר מעבודתו בימי ההיעדרות המפורטים בפסקה (1).

(5) העתק מהצהרה זו נמסר למעסיק של ההורה השני לפי הפרטים בפסקה (3) ביום _____ [נימולא בידי ההורה השני שאינו עובד עצמאי].

אני מצהיר כי הילד שפרטיו רשומים בפסקה (2) נמצא בהחזקתי הבלעדית או שאני הורה היחיד: _____

חתימת ההורה השני

חתימת העובד

תאריך

_____

_____

_____

15. (א) חוק זה יחול לעניין תקופת בידוד שהחלה ביום פרסומו של חוק זה (בסעיף זה – יום התחילה) או לאחריו.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) –

(1) עובד שילדו היה אדם המצוי בבידוד בתקופה שמיום י"ז בטבת התשפ"א (1 בינואר 2021) עד יום כ"ו בתמוז התשפ"א (6 ביולי 2021), זכאי לדמי בידוד לפי הוראות פרק ו' לחוק העיקרי כנוסחו בחוק זה, בשל תקופת הבידוד כאמור של ילדו, ויחולו לגביו הוראות הפרק האמור כאילו היה עובד שהוא הורה מלווה, ובלבד שמתקיימים שני אלה:

(א) במהלך תקופת הבידוד של ילדו, התקיים בעובד האמור בפסקאות (1) עד (3) ובפסקאות משנה (א) או (ב) לפסקה (5) להגדרה "עובד שהוא הורה מלווה" שבסעיף 26א לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 1 לחוק זה;

(ב) העובד מסר למעסיקו, בתוך 30 ימים מיום התחילה, הצהרה כאמור בפסקה (5) להגדרה האמורה בפסקת משנה (א) והעתק מן הדיווח כאמור בפסקה (6) לאותה הגדרה;

(2) על אף הוראות סעיף 26א(ב) לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 10 לחוק זה, בקשה לשיפוי לגבי דמי בידוד ששילם מעסיק לעובד כאמור בפסקה (1), תוגש בתוך 90 ימים מיום התחילה.

(ג) בסעיף זה, "אדם המצוי בבידוד", "עובד שהוא הורה מלווה" ו"תקופת בידוד" – כהגדרתם בסעיף 26א לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 1 לחוק זה.

ד ב ר י ה ס ב ר

עם זאת, מכיוון שהתנאי המגביל את הזכאות לדמי בידוד לתקופה המזערית לבידוד נוסף לחוק בתיקון המוצע בהצעת חוק זו, ולא חל בתקופת הביניים, מוצע שלא להחילו לעניין הזכאות לדמי בידוד של מי שרואים אותו כעובד שהוא הורה מלווה לעניין תקופת בידוד של ילדו בתקופת הביניים. כך שעובד כאמור יהיה זכאי לדמי בידוד בעד כל תקופת הבידוד בפועל של ילדו.

על פי המוצע, עובד המבקש לממש את זכאותו ולקבל דמי בידוד מכוח הוראת מעבר זו, יידרש להמציא למעסיקו, בתוך 30 ימים מיום התחילה, את הדיווחים הנדרשים לצורך כך.

נוסף על כך, כדי לתת למעסיקים שהות מספקת להיערך לתשלום דמי הבידוד לעובדים אלה, מוצע לאפשר להם להגיש למוסד לביטוח לאומי בקשות לשיפוי בעד הזכאות הרטרואקטיבית האמורה של עובדים שהם הורים מלווים, בתוך 90 ימים מיום התחילה.

סעיף 15 ככלל, מוצע שהסדר, כתיקונו בהצעת חוק זו, יחול על עובדים לגבי תקופות בידוד שתחילתן ביום פרסומו של החוק או לאחריו. עם זאת, מוצע לקבוע כלל שונה לגבי עובדים שהתקיים בהם, לפני יום התחילה, האמור בהגדרה "עובד שהוא הורה מלווה", למעט התנאים הנוגעים לדיווח למעסיק ולתקופה המזערית לבידוד. עובד כאמור יוכל להיחשב, באופן רטרואקטיבי, לעובד שהוא הורה מלווה, וזאת גם לגבי תקופת בידוד של ילדו שחלה בתקופה שמיום י"ז בטבת התשפ"א (1 בינואר 2021), בסמוך למועד שבו נקבע כי מחלימים ומחוסנים פטורים מחובת בידוד, ועד יום כ"ו בתמוז התשפ"א (6 ביולי 2021) (להלן – תקופת הביניים). בהתאם, גם שיפוי המעסיק על תשלום זה יחול לפי כללי השיפוי הרגילים שבפרק ו' לחוק.

כמפורט לעיל, התיקון המוצע בהצעת חוק זו נועד, בין השאר, לפתור את הקושי שבו נתקלים הורים מחוסנים אשר נדרשים להישאר בבית עם ילדם שבידוד בתקופת הביניים, אך אינם זכאים לדמי בידוד, שכן לא חלה עליהם חובת בידוד שמהווה, כיום, תנאי לזכאות לדמי בידוד. זאת, מאחר שהסדר המעוגן בפרק ו' האמור נחקק לפני התחסנות האוכלוסייה.